

รายงานการประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ครั้งที่ 8/2552

วันพุธที่ 18 พฤศจิกายน 2552

ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้เข้าประชุม

1.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
2.	นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ รองนายกรัฐมนตรี	รองประธานกรรมการ
3.	นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
4.	นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
5.	นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
6.	นายชุมพล ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
7.	นายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
8.	นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
9.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
10.	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธุ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพลังงาน แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน	กรรมการ
11.	นายวิจิตรชัย แจ่มแจ้ง ที่ปรึกษาการพาณิชย์ แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
12.	นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ

13.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
14.	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
15.	นายเกียรติ สิทธิอมร ประธานผู้แทนการค้าไทย	กรรมการ
16.	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร รักษาการเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
17.	นางเบญจา หลุยเจริญ รองปลัดกระทรวงการคลัง แทน ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
18.	นายวรรณชัย บุญบำรุง กรรมการร่างกฎหมายประจำ แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
19.	นายดุสิต เขมะศักดิ์ชัย ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ แทน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
20.	นางธาริษา วัฒนเกส ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	กรรมการ
21.	นายดุสิต นนทะนาคร ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
22.	นายพยุงค์ศักดิ์ ชาติสุทธิผล รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
23.	นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์ ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
24.	นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์ รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กรรมการ
25.	นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการลาประชุม

1.	นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรอ.	ติดภารกิจอื่น

ผู้เข้าร่วมประชุม

ภาครัฐ

1. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
2. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
3. นายปณิธาน วัฒนายากร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
4. นางสาวสิปปัน วณิสุทธิ ปฏิบัติหน้าที่โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
5. นายสถาพร กวิตานนท์ รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
6. นายสนธิ สาทิพย์พงษ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ
7. นายวีระชัย ถาวรทนต์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
8. นางพรณี จารุสมบัติ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
9. นายอโศก วงศ์ชะอุ่ม คณะทำงานที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรอ. (นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ)
10. นายกุลิศ สมบัติศิริ รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ภาคเอกชน

11. นายไพรัช บุรุษยศิริ กรรมการเลขาธิการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
12. นายธวัชชัย ยงกิตติกุล เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย
13. นายประพัทธ์โชติ ธนวรศาสตร์ ผู้อำนวยการบริหาร สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
14. นางสาวชุติมา วงษ์วิบูลย์สิน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
15. นางสาวกาญจนา ไทยชน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการ กกร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

16. นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รองเลขาธิการ สศช.
17. นายธานินทร์ ณะเฒ่า ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
18. นายมนตรี บุญพาดิษฐ์ ผู้อำนวยการสำนักวางแผนการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
19. นายชวิทย์ มิตรชอบ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
20. นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่
21. นางสาวสมศรี เหลืองมณีรัตน์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
22. นายสุรชัย คุ้มสิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
23. - 44. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ผู้ชี้แจงเรื่อง ประเด็นด้านเศรษฐกิจจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเชื่อมั่นของ

นายกรัฐมนตรีในสหรัฐฯ

1. นางสาววารุณี ปันกระจำง นักการทูตชำนาญการ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

ความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 67

2. นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. นางสาวสิริวรรณ จันทนกุลกะ ผู้อำนวยการกองสุขภาพชุมชนและประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข

ผู้ชี้แจงเรื่อง ความคืบหน้าข้อเสนอแก้ไข พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. 2484

4. นายสุวัฒน์ ครอบชม ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ กรมป่าไม้

ผู้ชี้แจงเรื่อง ยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพารา

5. นางนุชนารถ กังพิศดาร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร
6. นายสมศิริ อัญชลีลังกา ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและแผน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
7. นายประยงค์ หิรัญญะวณิชย์ ประธานคณะกรรมการคลังเตอรียางและไม้ยางพารา สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)

ผู้ชี้แจงเรื่อง การขอปรับลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

8. นายโชติ ตราชู อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล
9. นายวิเชียร อุดมรัตน์ศิลป์ รองผู้ว่าการ (วิชาการ) การประปาส่วนภูมิภาค
10. นายเจน นำชัยศิริ รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมฯ และ กรรมการสถาบันน้ำอุตสาหกรรม ส.อ.ท.
11. นายบุญยิ่ง กู้สวัสดิ์ รองประธานสถาบันน้ำภาคอุตสาหกรรม ส.อ.ท.

ผู้ชี้แจงเรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย

12. นายชาติ ศรีไพพรรณ ที่ปรึกษาอาวุโส สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
13. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
14. นายปกรณ์ วิสนานุกิจย์ รองประธานคณะกรรมการระบบมาตรฐาน ส.อ.ท.

ผู้ชี้แจงเรื่อง ข้อเสนอเพื่อทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน (อนุญาโตตุลาการ)

15. นางสาวศิริพร ไชยสุต รองประธานหอการค้านานาชาติ ประเทศไทย

เริ่มประชุมเวลา 9.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 7/2552

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานว่าได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 7/2552 วันที่ 21 ตุลาคม 2552 ให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2552 โดยขอให้แจ้งการแก้ไขรายงานการประชุมฯ ภายในวันที่ 26 ตุลาคม 2552 ซึ่งคณะกรรมการ กรอ. ได้รับรองรายงานการประชุม โดยมีกรรมการ 3 ท่าน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ นายเกริก วณิกกุล รองผู้ว่าการด้านเสถียรภาพสถาบันการเงิน (แทนผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย) ขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ ดังนี้

1.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอแก้ไขในระเบียบวาระที่ 3.3, 4.2, 4.3 และ 4.4 ดังนี้

1.1.1 ระเบียบวาระที่ 3.3 ข้อ 2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 11 ขอแก้ไขและเพิ่มข้อความในข้อ 2.5 ดังนี้

“เนื่องจากการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรา 67 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 เป็นที่สนใจของต่างประเทศและนักลงทุนต่างชาติ และโดยที่เป็นเรื่องเร่งด่วน กระทรวงการต่างประเทศจึงได้หารือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยกวางแนวทางชี้แจงเบื้องต้นกับนักลงทุนต่างชาติในเรื่องนี้ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว และต่อไปเห็นควร ดังนั้นจึงควรมีการกำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลัก...”

1.1.2 ระเบียบวาระที่ 4.2 ข้อ 3 ความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 16 ขอเพิ่มข้อความในข้อ 3.4 ดังนี้

“...โดยเฉพาะในตลาดเป้าหมายของอุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่น ลิเบีย อินเดียนาทาร์ บาร์เรน เป็นต้น รวมทั้งยังมีตลาดอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ ศรีลังกา มัลดีฟส์ ทั้งนี้ โดยที่การส่งเสริมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยไปต่างประเทศเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการและภาคเอกชน จึงอาจให้มีหน่วยงานเจ้าภาพหลักในเรื่องนี้เพื่อร่วมกันกำหนดประเทศเป้าหมายที่ชัดเจน”

และยกข้อความเดิมท้ายข้อ 3.4 (กระทรวงการคลังควรออกมาตรการ...) มาเป็นข้อ 3.5

- 1.1.3 ระเบียบวาระที่ 4.3 ข้อ 2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 18 ขอเพิ่มข้อความท้ายข้อ 2.1 ดังนี้
- “...และต้องคำนึงถึงอนุสัญญาต่างๆ ที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศด้วย คณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ควรวางแผนเตรียมการรองรับและเยียวยาแก้ไขภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีอย่างเป็นทางการเป็นระบบและครบวงจร โดยรวมถึงเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ”
- 1.1.4 ระเบียบวาระที่ 4.4 ข้อ 2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 20 ขอเพิ่มข้อความเป็นข้อ 2.3 ดังนี้
- “2.3 มีข้อมูลว่าปีนี้อินโดนีเซียน่าจะขาดน้ำตาลประมาณ 2 ล้านตัน และกำลังอยู่ระหว่างการปรับปรุงโรงงานน้ำตาลประมาณ 70 แห่ง จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้ประกอบการน้ำตาลของไทยจะรุกตลาดอินโดนีเซียทั้งในรูปของการส่งออกน้ำตาล และการเข้าไปสร้างและขายโรงงานน้ำตาลให้อินโดนีเซีย (Turn-key)”
- 1.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอแก้ไขในระเบียบวาระที่ 3.3 หน้า 11 ดังนี้
- 1.2.1 ความเห็นและประเด็นอภิปราย ข้อ 2.4 จาก “...วิธีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุขที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติแล้วไว้ในกระบวนการเดียวกัน...” เป็น “...วิธีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติแล้วไว้ในกระบวนการเดียวกัน...”
- 1.2.2 มติที่ประชุม จาก “...และวิธีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุขไว้ในกระบวนการเดียวกัน...” เป็น “...และวิธีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติไว้ในกระบวนการเดียวกัน...”
- 1.3 นายเกริก วณิกกุล รองผู้ว่าการด้านเสถียรภาพสถาบันการเงิน (แทนผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย) ขอแก้ไขความเห็นและประเด็นอภิปรายในระเบียบวาระที่ 4.1 หน้า 12 และ 13 ดังนี้
- 1.3.1 ข้อ 1.2 จาก “ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2552 ผู้ประกอบการใช้วงเงินเพียง 11,971.21 ล้านบาท จึงเหลือวงเงิน ธปท. ที่ยังไม่ได้ใช้จำนวน 54,765.79 ล้านบาท” เป็น “ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2552 ผู้ประกอบการใช้วงเงินเพียง 19,288.74 ล้านบาท จากวงเงินที่ ธปท. อนุมัติ 31,259.95 ล้านบาท จึงเหลือ

วงเงินอนุมัติที่ยังไม่เบิกใช้ 11,971.21 ล้านบาท สำหรับวงเงินรวมทั้ง 3 โครงการ จำนวน 66,737 ล้านบาท ที่ ธปท. ไม่ได้อนุมัติมีจำนวน 35,477.05 ล้านบาท”

- 1.3.2 ข้อ 2.2 จาก “...ยังคงมีวงเงินคงเหลือจากวงเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้อนุมัติให้กับสถาบันการเงิน อีกทั้งมียอดอนุมัติสินเชื่อให้ผู้ประกอบการไปแล้วเพียงประมาณ 1,800 ล้านบาทเท่านั้น (ณ วันที่ 30 กันยายน 2552) ดังนั้น...” เป็น “...ยังคงมีวงเงินคงเหลือหลังจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้อนุมัติให้กับสถาบันการเงินไปแล้ว 5,670 ล้านบาท โดยผู้ประกอบการมียอดคงค้างการใช้จ่ายเงินเพียงประมาณ 1,800 ล้านบาท (ณ วันที่ 30 กันยายน 2552) ดังนั้น...”

ฝ่ายเลขานุการ ได้ปรับแก้ข้อความเรียบร้อยแล้ว

2. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 7/2552 โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ กรอ. และคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ
3. **มติที่ประชุม**
รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 7/2552 วันที่ 21 ตุลาคม 2552 โดยไม่มีข้อแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.1 รายงานภาวะตลาดเงิน

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานภาวะตลาดเงินในช่วงวันที่ 1-13 พฤศจิกายน 2552 ดังนี้
  - 1.1 เงินบาทเคลื่อนไหวแคบๆ ระหว่าง 33.26-33.48 บาท/ดอลลาร์ สรอ. โดยแข็งค่าขึ้นเล็กน้อยเทียบกับดอลลาร์ สรอ. สอดคล้องกับค่าเงินภูมิภาค ทั้งนี้ เป็นผลสืบเนื่องจากเงินดอลลาร์ สรอ. ที่มีแนวโน้มอ่อนค่าและอ่อนค่าสุดในรอบ 15 เดือน จากการที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณว่าจะยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0-0.25 ต่อไปอีกระยะหนึ่ง และเศรษฐกิจในภูมิภาคปรับตัวดีขึ้น มีเงินทุนไหลเข้าภูมิภาคมากขึ้น ส่งผลให้ค่าเงินในภูมิภาคแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ.
  - 1.2 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ปรับสูงขึ้นเล็กน้อยจากแรงซื้อของนักลงทุนสถาบันในประเทศ ตามกระแส Risk appetite ที่สูงขึ้น เนื่องจากธนาคารโลกปรับเพิ่มประมาณการขยายตัวของเศรษฐกิจเอเชีย และที่ประชุม G20 กล่าวว่าจะใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่อไป จนกว่าเศรษฐกิจจะฟื้นตัวชัดเจน

- 1.3 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย ระยะ 7-10 ปี ปรับเพิ่มขึ้น ขณะที่ระยะ 2-6 ปี ปรับลดลง ก่อนการประมูลพันธบัตรระยะยาวที่จะประมูลในเดือนพฤศจิกายน 2552
- 1.4 ราคาทองคำสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 1,123.38 ดอลลาร์ สรอ. /ออนซ์ ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552 จากการอ่อนค่าลงต่อเนื่องของเงินดอลลาร์ สรอ.

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 ค่าเงินบาทควรมีเสถียรภาพ ไม่ผันผวน และสอดคล้องกับค่าเงินในภูมิภาค เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน และไม่ให้มีผลกระทบต่อภาคส่งออก แต่อย่างไรก็ดี ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนจะต้องพิจารณาทั้งภาพรวมของภาคเศรษฐกิจ เนื่องจากความสามารถในการแข่งขันของประเทศไม่ได้ขึ้นกับค่าเงินหรืออัตราแลกเปลี่ยนเพียงปัจจัยเดียว
- 2.2 สำหรับประเด็นค่าเงินของประเทศจีน แม้ว่าจะมีแรงกดดันจากนานาประเทศให้จีนพิจารณาเพิ่มค่าเงินหยวนแต่ยังคงไม่มีสัญญาณตอบรับจากจีนอย่างชัดเจนในเรื่องนี้

3. มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.2 ประเด็นด้านเศรษฐกิจจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนายกรัฐมนตรีในสหรัฐฯ

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานประเด็นด้านเศรษฐกิจจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนายกรัฐมนตรีในสหรัฐฯ ดังนี้
  - 1.1 กระทรวงการต่างประเทศได้ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นและสรุปประเด็นข้อเสนอแนะและข้อห่วงกังวลของนักธุรกิจสหรัฐฯ ดังนี้
    - 1.1.1 ในภาพรวม ภาคธุรกิจสหรัฐฯ มีความเชื่อมั่นในรัฐบาลชุดปัจจุบัน เห็นว่า รัฐบาลมีท่าทีที่เปิดกว้างและสนับสนุนนักลงทุนต่างชาติ และภาคธุรกิจสหรัฐฯ สนับสนุนการจัดตั้ง One Start One Stop Service
    - 1.1.2 ภาคธุรกิจสหรัฐฯ เห็นว่า รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ ซึ่งภาคธุรกิจสหรัฐฯ เห็นว่าไทยมีบุคลากรที่มีคุณภาพในด้านนี้ และมีศักยภาพที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในระดับผู้นำของภูมิภาค
    - 1.1.3 ภาคธุรกิจสหรัฐฯ ย้ำความสำคัญของการแก้ไขกฎหมายให้เอื้อและอำนวยความสะดวกต่อผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติ อาทิ ความชัดเจนของบัญชี

แนบท้ายของพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การถือครองหุ้นของ นักลงทุนสหรัฐฯ ในธุรกิจประกันภัย/ประกันชีวิต การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ศาลกากรให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การแก้ไขพระราชบัญญัติไปรษณีย์ไทย โดยภาคธุรกิจสหรัฐฯ ประสงค์มีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในกระบวนการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายต่างๆ ซึ่งภาคธุรกิจเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย

- 1.1.4 ภาคธุรกิจสหรัฐฯ สนับสนุนการรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดย ประสงค์ให้รัฐบาลไทยมีบทบาทผลักดันการจัดให้มีมาตรฐานด้านศุลกากรของ อาเซียน มาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้า อาหาร ซึ่งไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ เช่น สินค้าสัตว์ปีก การประกันว่าประเทศ สมาชิกอาเซียนยึดมั่นตามพันธกรณีในการเปิดเสรีตลาดอาเซียน เช่น ในกรณี ของฟิลิปปินส์มีการตั้ง safeguard action ต่อสินค้ากระเจก เป็นต้น
  - 1.1.5 ภาคธุรกิจสหรัฐฯ ได้แสดงความสนใจต่อโอกาสการลงทุนในธุรกิจโทรคมนาคม ของไทย เช่น 3G ธุรกิจพลังงาน และสนับสนุนมาตรการต่างๆ ในการลดภาษี เรือขนส่งกระเจก เป็นต้น
  - 1.1.6 ภาคอุตสาหกรรมยาของสหรัฐฯ ได้แสดงความสนใจที่จะหารือกับไทยในการ สนับสนุนการเข้าถึงยาที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชนไทย โดยเฉพาะการร่วมมือ ในแง่ของการวิจัยและพัฒนา
  - 1.1.7 ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจัดส่งด่วน (Express Delivery Service) ได้แสดงความ สนใจต่อพัฒนาการของอาเซียนในเรื่อง ASEAN Logistics Roadmap และ ASEAN Single Window การขยายเส้นทางคมนาคม และเห็นว่าการสนับสนุน ธุรกิจ Express Delivery Service มีส่วนสนับสนุนอย่างสำคัญต่อการส่งออกและ ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ ยังต้องการมีส่วนร่วมให้ ข้อคิดเห็นต่อการแก้ไขพระราชบัญญัติไปรษณีย์ไทยด้วย
- 1.2 คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) ครั้งที่ 15/2552 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552 มีมติรับทราบรายงานสรุปประเด็นด้านเศรษฐกิจจากการร่วมกิจกรรมเสริมสร้าง ความเชื่อมั่นของนายกรัฐมนตรีนานาชาติสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ 21-24 กันยายน 2552 และมอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์รายงานผลการประกอบธุรกิจ ตามกฎหมาย การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยเฉพาะในบัญชี 3 ที่ขออนุญาต ว่ามีการเสนอขอ และพิจารณาอนุมัติธุรกิจใดในบัญชีนี้ตั้งแต่กฎหมายได้เริ่มมีผลบังคับใช้อย่างไร ทั้งนี้ ให้ กระทรวงพาณิชย์รายงานให้คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจทราบภายใน 2 สัปดาห์

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้ชี้แจงที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากการประชุม APEC ที่สิงคโปร์ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ในส่วนของ APEC Chapter นั้น ภาคเอกชนจะขอเข้าพบนายกรัฐมนตรีเพื่อหารือเป็นการเฉพาะในประเด็นต่างๆ ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความมั่นใจในการแก้ไขปัญหาบรรยากาศในการลงทุน และการทำงานร่วมกันต่อไป
- 2.2 ภาคเอกชนได้มีการหยิบยกประเด็นเรื่องความชัดเจนในการขอใช้ระบบอนุญาตตุลาการ ซึ่งการประชุมในวันนี้จะได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ทั้งนี้ ในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อวันจันทร์ที่ 16 พฤศจิกายน 2552 ได้มีการพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนด้วยเช่นกัน
- 2.3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รายงานว่า ได้มีการทบทวนแก้ไข (ร่าง) พระราชบัญญัติศุลกากร โดยได้หารือกับภาคเอกชนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกัน นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเชิงนโยบายที่ต้องพิจารณาทบทวนอีกครั้ง เนื่องจากมีข้อสังเกตจากภาคเอกชน โดยเฉพาะในเรื่องรางวัลนำจับ

3. มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.3 ความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 67 ดังนี้
  - 1.1 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของมาบตาพุด โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ) เป็นประธาน และคณะทำงานจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาที่มาบตาพุดโดยเน้นการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขอุปโภค/สาธารณสุขบริการ เช่น ขยะมูลฝอย ประปา รวมทั้งพัฒนาบริการสาธารณสุข นอกจากนี้ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ 4 ฝ่าย ประกอบด้วย (1) ภาครัฐ (2) ภาคเอกชน (3) ภาคประชาชน และ (4) นักวิชาการ โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานกรรมการ เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดระยอง รวมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 67 วรรค 2

- 1.2 ต่อมา **วันที่ 13 พฤศจิกายน 2552** ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 250/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานกรรมการ โดยมี องค์ประกอบของคณะกรรมการ ได้แก่ (1) **ภาคประชาชน** ประกอบด้วย นายชูชัย ศุภวงศ์ นางเรณู เวชรัชต์พิมล นายสุทธิ อัญญาชัย และนายหาญณรงค์ เยาวเลิศ (2) **ภาครัฐ** ประกอบด้วย นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และรองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายโกศล ไกรจรัส) (3) **ผู้ทรงคุณวุฒิ** ประกอบด้วย นายเดชรัตน์ สุขกำเนิด นายธงชัย พรรณสวัสดิ์ นายสุทิน อยู่สุข นางสาวสมฤดี นิโรจน์นัยยง และนายสมรัตน์ ยินดีพิท และ (4) **ภาคเอกชนผู้ประกอบการ** ประกอบด้วย นายชายน้อย เพื่อนโกศล นายพูนศักดิ์ ชาติสุทธิผล นายมหาบีร์ โกเดอร์ และนายรุ่งโรจน์ รังสีโยภาส
- ทั้งนี้ ในการประชุมคณะกรรมการดังกล่าวให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวง พลังงาน กระทรวงการคลัง ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม (นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล และ สศช. เข้าร่วมสังเกตการณ์ด้วย โดยจะมีการประชุมครั้งแรกในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552

2. มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.4 ความคืบหน้าข้อเสนอแก้ไข พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484

1. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานความคืบหน้าข้อเสนอแก้ไข พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 ตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 ว่า กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ ได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2552 ซึ่งที่ประชุมมีมติดังต่อไปนี้
  - 1.1 การขยายรอบระยะเวลาการจัดทำบัญชีไม้เป็นทุก 7 วัน จะต้องมีการแก้ไขข้อกำหนด ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2532) ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้
  - 1.2 การต่ออายุใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ของกรมป่าไม้ที่มีอายุ 1 ปี ต่ออายุคราวละ 1 ปี มีความเหมาะสมอยู่แล้ว แต่ควรเร่งรัดขั้นตอนและกระบวนการดำเนินงานให้รวดเร็ว สะดวกแก่ผู้ประกอบการมากขึ้น
  - 1.3 การขอแก้ไข พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดย เสนอกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการและภาคเอกชนร่วมกันพิจารณา เนื่องจากการแก้ไข พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ เพื่อแก้ไข

ปัญหาโรงงานอุตสาหกรรมไม่เพียงพอ อาจก่อให้เกิดปัญหาในการควบคุมตรวจสอบกิจการอุตสาหกรรมไม่ประเภทอื่นๆ เนื่องจากมีกฎหมาย ข้อกำหนด และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมาก การแก้ไขเฉพาะเรื่องอาจกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกัน ประกอบกับปัจจุบันยังมีการนำไม้ที่มีขอบด้วยกฎหมายมาสวมรอยเป็นไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์ให้เข้าโรงงานแปรรูปไม้ เป็นปัญหาต่อการตรวจสอบควบคุมของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งหน่วยงานในระดับพื้นที่ขาดแคลนอัตรากำลังและเครื่องมือในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ กรมป่าไม้จะนำมติของที่ประชุมดังกล่าวเสนอกกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาแนวทางในการดำเนินการดังกล่าวต่อไป

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

2.1 ปัจจุบันยังมีปัญหาการลักลอบนำไม้ที่มีขอบด้วยกฎหมายมาสวมรอยเป็นไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์เข้าโรงงานแปรรูปไม้ โดยการตรวจสอบควบคุมยังทำได้ลำบาก การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่จึงต้องเป็นไปด้วยความเข้มงวด

2.2 ควรขยายระยะเวลาการต่ออายุใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ของกรมป่าไม้ให้ยาวกว่าคราวละ 1 ปี เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ เนื่องจากหากขาดการต่ออายุใบอนุญาตฯ ผู้ประกอบการจะต้องหยุดดำเนินการทันที

2.3 ควรจัดให้มีกฎหมายเฉพาะสำหรับไม้ยางพาราและไม้เศรษฐกิจอื่น

3. มติที่ประชุม

รับทราบ โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการทบทวนและหาแนวทางปรับปรุง พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและมีประสิทธิภาพมากขึ้นภายในกรอบระยะเวลา 2 เดือน และรายงานต่อคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ 4.1 ยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพารา

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เสนอที่ประชุมพิจารณา ดังนี้

1.1 เร่งแต่งตั้งให้ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติตามที่ได้รับความเห็นชอบไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถเสนอยุทธศาสตร์และแนวทางแก้ไขปัญหาได้โดยตรงและทันต่อเหตุการณ์ผ่านคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ

- 1.2 ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมที่ใช้
 ยางพาราในปริมาณสูงและสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงสุดตามลำดับ คือ อุตสาหกรรมยางล้อ
 และอุตสาหกรรมถุงมือยาง ดังนี้
- 1.2.1 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการลงทุนแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางล้อในประเทศไทย โดย
 ดำเนินการเชิงรุกในการเชิญชวนผู้ผลิตยางล้อชั้นนำของโลกเข้ามาลงทุนหรือ
 ขยายการลงทุนในประเทศไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศแทนการส่งออก
 ในรูปวัตถุดิบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการขยายตัวด้านเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรม
 แปรรูปยางพาราและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง รวมทั้งจะเกิดการสร้างงาน และรัฐ
 จะได้รับผลตอบแทนจากภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนเป็นช่องทาง
 ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการยางล้อไทย
- 1.2.2 จัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและ
 ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์กลางของการวิจัย
 พัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง และลงทุนด้านห้องทดสอบ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรเพื่อ
 รองรับต่อความต้องการของอุตสาหกรรมยางทั้งระบบ ตลอดจนเป็นกลไกใน
 การเพิ่ม Productivity ให้กับผู้ประกอบการไทย โดยให้ความสำคัญกับ
 อุตสาหกรรมยางล้อ และถุงมือยางในระยะแรก

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 ขณะนี้ กรมวิชาการเกษตรได้นำเสนอยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. 2552-2556 ต่อ
 คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติแล้ว และอยู่ระหว่างการรับข้อเสนอแนะไปปรับปรุง
- 2.2 กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการหารือในเรื่องของการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพารา
 กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหลายครั้ง ซึ่งได้มีการปรับ
 โครงสร้างการทำงานของกระทรวงเพื่อรองรับไว้แล้ว นอกจากนี้ จากข้อมูลที่ได้จากการ
 เดินทางเพื่อทำ Road show ในระยะที่ผ่านมาพบว่านักลงทุนจากประเทศจีน อินเดีย และ
 รัสเซีย ให้ความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางในประเทศไทย
 ขณะเดียวกัน ยังมีแนวคิดในการกำหนดให้จังหวัดที่รัฐบาลให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้
 เป็นแหล่งปลูกยางสำคัญ อาทิ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และหนองคาย เป็นเมืองยาง เพื่อ
 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมยางต้นน้ำอย่างจริงจัง ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้
 ส่งออกยางล้อสำคัญของโลกโดยส่งออกถึงร้อยละ 60 ของผลิตภัณฑ์ยางในประเทศ
- 2.3 เห็นควรให้มีแผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราที่มีเป้าหมาย แนวทาง
 การดำเนินงาน และการกำหนดบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการทำงาน ตลอดจน
 กรอบเวลาการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ
 ผลิตภัณฑ์ยางอย่างแท้จริงและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีการพิจารณาถึงสิทธิ

ประโยชน์ด้านการลงทุนในการจูงใจนักลงทุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีในการแปรรูปยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยอาจศึกษารูปแบบการให้การส่งเสริมหรือสิทธิประโยชน์จากประเทศที่เป็นคู่แข่งเพื่อเป็นแนวทางประกอบในการพิจารณาด้วย

3. มติที่ประชุม

- 3.1 มอบหมายสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จัดเวทีสำหรับผู้ประกอบการเพื่อทำ Business Matching รวมทั้งรับไปพิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลงทุนเพื่อสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปยางในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ โดยมีกรอบระยะเวลาทำงาน 1 เดือน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ กรอ.
- 3.2 มอบหมายสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ เร่งรัดและติดตามการดำเนินการตามขั้นตอนของการเพิ่มผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ
- 3.3 มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรมรับไปพิจารณาดำเนินการต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรมยางในชั้นกลางน้ำและปลายน้ำ โดยให้เชื่อมโยงกับการพัฒนายางต้นน้ำตามยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. 2552-2556 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งรับหลักการให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา

ระเบียบวาระที่ 4.2 การขอปรับลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการ กรอ. ได้เสนอแนะแนวทางการขอปรับลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล ดังนี้

- 1.1 ขอให้ปรับลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลจาก 8.50 บาท/ลบ.ม. ลงเหลือ 4.50 บาท/ลบ.ม. ตามมติคณะกรรมการน้ำบาดาล เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2551 โดยการแก้ไขกฎกระทรวง เพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของภาคเอกชน ที่ยังมีความจำเป็นต้องใช้น้ำบาดาล อีกทั้งสามารถปรับลดต้นทุนการผลิตของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมให้สามารถดำรงอยู่และแข่งขันกับต่างประเทศได้
- 1.2 ขอให้จัดหาน้ำภาคอุตสาหกรรม ให้ผู้ประกอบการทั้งในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งบริเวณอื่นๆ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการใช้น้ำอย่างบูรณาการต่อความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจของประเทศ

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 การปรับลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลจะส่งผลกระทบต่อเรื่องการหลุดตัวของแผ่นดิน และแนวโน้มปริมาณการใช้น้ำบาดาลที่จะเพิ่มสูงขึ้น โดยแม้ว่าตั้งแต่ปี 2547 อัตราการหลุดตัวของแผ่นดินจะลดต่ำลงจากปริมาณการใช้น้ำบาดาลที่ลดลง แต่ยังมีแนวโน้มหลุดตัวอยู่

ด้วยเหตุที่พื้นดินในเขตกรุงเทพฯ เป็นดินตะกอนส่งผลให้มีการทรุดตัวตามธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาน้ำทะเลหนุนสูงจากสภาวะโลกร้อน และการปนเปื้อนของสารเคมีในน้ำบาดาล ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลใน "รายงานสถานการณ์น้ำบาดาลและแผ่นดินทรุด และแนวทางการบริหารจัดการน้ำบาดาลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล" พบว่าสภาพทรุดตัวของพื้นดินในพื้นที่ที่ศึกษามีแนวโน้มทรุดตัวน้อยลงมาตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนจะมีการเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในปี 2547 ถึง 5 ปี และข้อมูลจากสำนักสำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาลยังรายงานเมื่อปี 2550 ว่ามีการเติมน้ำใต้ดินจากธรรมชาติในอัตราที่สูง จึงเห็นว่าน่าจะสามารถกำหนดอัตราการใช้ น้ำที่ปลอดภัยได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อทรุดตัวของแผ่นดิน นอกจากนี้ ต้นทุนน้ำบาดาลในเขตวิกฤตรวมค่าธรรมเนียมน้ำ ค่าอนุรักษ์ ต้นทุนการขุดเจาะบ่อ และค่าปรับปรุงคุณภาพน้ำรวมประมาณ 25.44 บาท/ลบ.ม. แม้ปรับลดค่าอนุรักษ์ลง 4 บาทก็ยังมีต้นทุนเท่ากับ 21.44 บาท/ลบ.ม. ซึ่งยังแพงกว่าน้ำประปา ไม่น่าเป็นแรงจูงใจให้ผู้ที่หันไปใช้น้ำประปาแล้วหวนกลับมาใช้น้ำบาดาลอีก จึงไม่น่าเป็นเหตุให้แนวโน้มปริมาณการใช้น้ำบาดาลสูงขึ้น เนื่องจากสาเหตุการลดค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

- 2.2 ต้นทุนน้ำบาดาลต่อต้นทุนรวมทั้งหมดของอุตสาหกรรมฟอกย้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมสิ่งทออยู่ที่ประมาณร้อยละ 10-20 ซึ่งการคิดคำนวณต้นทุนการใช้น้ำบาดาลเฉลี่ยของทั้งอุตสาหกรรมสิ่งทอทำให้ข้อมูลไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่อุตสาหกรรมฟอกย้อมมีความเดือดร้อนมาก ทำให้แข่งขันไม่ได้ เนื่องจากกำไรขั้นต้น (Margin) ค่อนข้างต่ำ โดยหากมีการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้านจะส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ปัจจุบันภาคเอกชนได้ร่วมกับญี่ปุ่นภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thai Economic Partnership Agreement: JTEPA) ปรับปรุงประสิทธิภาพการฟอกย้อม และนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำอยู่แล้ว แต่การบังคับให้อุตสาหกรรมฟอกย้อมใช้น้ำประปาเป็นการไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและย่อม ยังไม่สามารถจัดทำบ่อบำบัดคลอรีนได้เพราะต้องใช้เงินลงทุนสูงและต้องมีพื้นที่ขนาดใหญ่
- 2.3 สถานะการเงินของกองทุนอนุรักษ์น้ำบาดาล (กพน.) มีเงินรายได้จากการจัดเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลและค่าใช้น้ำบาดาลเฉลี่ยปีละ 700 ล้านบาท จึงควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์ของ กพน. เพื่อชดเชยและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมภายใต้เงื่อนไขและวัตถุประสงค์ของ กพน. ซึ่งอาจดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ (1) ชดเชยเงินคืนให้ผู้ประกอบการที่เปลี่ยนจากการใช้น้ำบาดาลมาเป็นน้ำประปา และ (2) สำหรับพื้นที่ที่โครงการของระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุม ควรมีการช่วยเหลือในด้านประสิทธิภาพการใช้น้ำบาดาล หรือมาตรการลดหย่อน

- 2.4 ผลการศึกษาสูตรการคิดคำนวณอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลของคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะสัมพันธ์กับปริมาณการใช้น้ำบาดาล โดยหากใช้เกินอัตราการสูบน้ำแบบปลอดภัย (Safe Yield) ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลก็จะปรับเพิ่มสูงขึ้นตาม ซึ่งสามารถนำมาทดลองใช้และกำกับดูแลได้ตามความเหมาะสม โดยควรมีแนวทางกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในอนาคตบนฐานอัตราการสูบน้ำแบบปลอดภัย และความเสี่ยงการทรุดตัวของแผ่นดิน
- 2.5 ผลการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หากจะนำมาใช้อ้างอิง ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในประเด็นต่างๆ อาทิ (1) อัตราการสูบน้ำแบบปลอดภัย (Safe Yield) ที่เชื่อถือได้โดยมีผลวิจัยทางวิทยาศาสตร์รองรับ เพื่อนำน้ำบาดาลมาใช้ อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นต้องใช้ในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมฟอกย้อมที่แม้ว่าจะมีโครงข่ายของระบบน้ำประปาเข้าถึงแต่ไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนได้เนื่องจากมีคลอรีน (2) จัดทำแผนพัฒนาน้ำเพื่อภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากการผลิตน้ำประปาเป็นน้ำเพื่อการอุปโภคของครัวเรือนมีคุณภาพสูงเกินไป ไม่เหมาะกับการใช้ในกระบวนการผลิตอุตสาหกรรม นอกจากนี้ การให้อุตสาหกรรมต้องซื้อน้ำประปาที่ต้นทุนสูงอยู่แล้วมาลดคุณภาพโดยเพิ่มต้นทุนอีกเป็นการไม่ถูกต้อง จึงควรพิจารณาในประเด็นน้ำเพื่ออุตสาหกรรมในราคาที่เหมาะสมประกอบด้วย และ (3) สัดส่วนของจำนวนโรงงานที่ไม่ปรับเปลี่ยนไปใช้น้ำประปาในกระบวนการผลิตแม้ว่าจะมีโครงข่ายของระบบประปาครอบคลุมแล้ว เพื่อจะได้ทราบถึงผลกระทบว่ามีนัยสำคัญอย่างไรต่อปริมาณการใช้น้ำบาดาลและการทรุดตัวของแผ่นดิน และ (4) ศึกษาวิจัยการบำบัดน้ำเสียในภาคครัวเรือน
- 2.6 การสนับสนุนการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควรมีความชัดเจน โดยมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสม เพื่อให้ย้ายเข้าไปอยู่ในเขตอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดเตรียมน้ำเพื่อภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ นิคมอุตสาหกรรมทั้งของรัฐและเอกชน ควรจัดหาพื้นที่เพื่อจัดทำอ่างเก็บน้ำสำหรับป้อนน้ำให้ภาคอุตสาหกรรม เป็นการลดการใช้น้ำบาดาลลง
- 2.7 การศึกษาวิจัยที่ใช้เงินของ กปน. เรื่องการเติมน้ำลงสู่ใต้ดินในช่วงฤดูน้ำหลาก ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการทดลองมาได้ 2-3 ปีแล้ว แต่ต้องใช้เวลาอีกประมาณ 10 ปี จึงจะสามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้จริง เนื่องจากต้องเฝ้าติดตามผลกระทบต่ออุทกธรณีวิทยา

3. มติที่ประชุม

มอบหมายกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาดำเนินการร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทยโดยการประสานครหลวง และการประสานส่วนภูมิภาค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในกรอบระยะเวลา 2 เดือน ดังนี้

- 3.1 ทบทวนความเป็นไปได้ในการปรับปรุงอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยคำนึงถึงแนวโน้มปริมาณการใช้น้ำที่จะเพิ่มขึ้นและความเสี่ยงของสถานการณ์การทรุดตัวของแผ่นดิน ทั้งนี้ ให้มีการศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องอัตราการสูบน้ำแบบปลอดภัย (Safe Yield) ที่เชื่อถือได้โดยมีผลวิจัยทางวิทยาศาสตร์รองรับ อัตราการทรุดตัวของแผ่นดิน และปัญหาการปนเปื้อนของสารเคมีในน้ำบาดาลซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
- 3.2 พิจารณาแนวทางการใช้ประโยชน์จากเงินกองทุนอนุรักษ์น้ำบาดาลเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรม โดยอาจดำเนินการได้ 2 ลักษณะ คือ (1) ชดเชยเงินคืนให้ผู้ประกอบการที่เปลี่ยนจากการใช้น้ำบาดาลมาเป็นน้ำประปา และ (2) สำหรับพื้นที่ที่โครงข่ายของระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุมและภาคอุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นต้องใช้น้ำบาดาลในกระบวนการผลิต ควรมีการช่วยเหลือในด้านประสิทธิภาพการใช้น้ำบาดาล หรือมีมาตรการลดหย่อน เป็นต้น และใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำบาดาล และแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ พัฒนาแหล่งน้ำทดแทน พัฒนาเทคโนโลยีสะอาด ประหยัดน้ำ และนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ (ครอบคลุมน้ำเสียที่ปล่อยจากครัวเรือน) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ รวมทั้ง ใช้ในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อย้ายฐานไปตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรม
- 3.3 จัดทำแผนพัฒนาน้ำเพื่อภาคอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจัดหาแหล่งน้ำธรรมชาติทดแทนหรือแหล่งน้ำอื่นที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการทั้งในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งบริเวณอื่นๆ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการใช้น้ำอย่างบูรณาการ

ระเบียบวาระที่ 4.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการ กกร. เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย ใน 3 ประเด็น ดังนี้

- 1.1 เสนอให้ภาครัฐดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย ให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อทดแทนการนำเข้า และเพิ่มโอกาสผู้ประกอบการไทยในการเข้าสู่อุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ

- 1.2 เสนอภาครัฐให้สิทธิประโยชน์ทั้งในรูปแบบทางภาษีและไม่ใช้ภาษีสำหรับผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนป้อนอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน และให้ความสำคัญในลำดับแรกสำหรับผู้เสนอราคาซึ่งใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศ (Local Content) ในสัดส่วนที่สูง
- 1.3 เสนอให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องของประเทศไทย และให้ดำเนินงานภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย ภาครัฐ คือ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน ประกอบด้วย กกร. และพันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 ปัจจุบันระบบการขนส่งทางรางมีบทบาทสำคัญมากโดยประเทศทั่วโลกได้ใช้เป็นนโยบายในการพัฒนาประเทศ ประกอบกับประเทศไทยมีผู้ผลิตชิ้นส่วนเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าส่งจำหน่ายให้กับผู้ผลิตทั่วโลกอยู่แล้ว รวมทั้งมีนโยบายการลงทุนเพื่อพัฒนาระบบขนส่งมวลชนทางรางซึ่งมีขนาดของการลงทุนสูงมาก ซึ่งเป็นปัจจัยเร่งสำคัญให้ภาครัฐและภาคเอกชนต้องพัฒนาขีดความสามารถในอุตสาหกรรมดังกล่าว
- 2.2 การที่จะพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศไทยยังจำเป็นต้องมีการศึกษารายละเอียดความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในหลายเรื่อง อาทิ
  - 2.2.1 ระบบการประมูล และการกำหนดเงื่อนไขรายละเอียดในขอบเขตการดำเนินงาน (Term of Reference: TOR) ซึ่งควรสอดคล้องและบูรณาการกันระหว่างโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายต่างๆ เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ในการผลิต บริหารจัดการ และซ่อมบำรุงในระยะยาว
  - 2.2.2 ขอบเขตการดำเนินการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ควรมีความชัดเจนว่า (1) ต้องการที่จะสร้างอุตสาหกรรมนี้ให้มีเทคโนโลยี/สร้างแบรนด์เป็นของตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ผลิตจัดจำหน่ายให้กับประเทศอื่นๆ (Supplier) ซึ่งอาจเป็นตลาดในอนาคต เช่น กลุ่มประเทศอาเซียน หรือ (2) ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าต่างประเทศ ซึ่งการกำหนดขอบเขตดังกล่าวจะส่งผลต่อการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนฯ ตลอดจนการพิจารณากำหนดสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมต่อไป
  - 2.2.3 ศักยภาพความเชี่ยวชาญของอุตสาหกรรมไทย กลไกตลาด แนวทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร ซึ่งอาจรวมถึงการให้ทุนศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าของต่างประเทศ
- 2.3 ขณะนี้กระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย ซึ่งเป็นการดำเนินการใน

ระยะที่ 1 ขณะเดียวกัน กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาแนวทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีรถไฟฟ้าสู่อุตสาหกรรมไทย รวมทั้งได้เสนอเรื่องการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมต่อเนื่องของประเทศไทยไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552

3. มติที่ประชุม

- 3.1 มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรม เร่งดำเนินการศึกษาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และให้นำผลการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป
- 3.2 มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกันศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องของประเทศไทย โดยให้พิจารณาถึงโครงสร้างองค์ประกอบของสถาบัน บทบาท และหน้าที่ให้ชัดเจนด้วย
- 3.3 มอบหมายสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาแนวทางการกำหนดเงื่อนไขการจัดหาระบบรถไฟฟ้าและรถไฟ โดยให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งในด้านการผลิต การเดินรถและซ่อมบำรุง ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรไว้ในขอบเขตการดำเนินงาน (Term of Reference: TOR)
- 3.4 มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดำเนินการสำรวจศักยภาพและขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรมไทยในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4.4 การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 เรื่องการทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน (อนุญาโตตุลาการ)

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการ กรอ. เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า ให้องค์กรของรัฐสามารถพิจารณารับในสัญญากับเอกชนให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทได้ตามความจำเป็นและสมควรต่อสถานการณ์ โดยนำเสนอข้อเท็จจริงดังนี้

- 1.1. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 ให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2547 (เรื่องการทำสัญญาสัมปทานระหว่างรัฐกับเอกชน) ในส่วนของข้อ 1 จากเดิมว่า “สัญญาสัมปทานในกฎหมายปัจจุบันเป็นสัญญาทางปกครองจึงควรนำคดีพิพาทจากสัญญาเหล่านั้นส่งไปศาลปกครองหรือศาลยุติธรรม ดังนั้น สัญญาที่รัฐทำกับเอกชน

ในไทยหรือในต่างประเทศไม่ควรเขียนมัดในสัญญาให้มอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด แต่หากมีปัญหาหรือความจำเป็นหรือเป็นข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป” เป็น “สัญญาทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐทำกับเอกชนในไทยหรือต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสัญญาทางการปกครองหรือไม่ ไม่ควรเขียนผูกมัดในสัญญาให้มอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด แต่หากมีปัญหาหรือความจำเป็นหรือเป็นข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป”

- 1.2. แม้ว่ามติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเพียงนโยบาย หากแต่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐถือปฏิบัติเสมือนหนึ่งเป็นข้อห้ามโดยเด็ดขาด ปฏิเสธวิธีการอนุญาโตตุลาการทั้งสิ้นในสัญญาทุกประเภท และกำหนดวิธีระงับข้อพิพาทโดยวิธีการทางศาลไทยเท่านั้น และการกำหนดข้อยกเว้นยังขาดความชัดเจนในหลักการและแนวปฏิบัติ
- 1.3. สัญญาจำนวนมากในส่วนธุรกิจหลายภาคส่วนที่ไม่อาจตกลงกันได้และยังคงค้างคาทำให้เกิดความติดขัดในการประกอบการ และบางรายถึงกับถูกยกเลิกหรือแก้ไขข้อสัญญาที่ได้มีการตกลงไว้แล้ว นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ต้นทุนและราคาสินค้าบริการสูงขึ้น เพราะผู้ประกอบการจะนำความเสี่ยงในส่วนนี้เข้าไปรวมอยู่ในราคาด้วย
- 1.4. การที่รัฐกำหนดนโยบายจำกัดวิธีการอนุญาโตตุลาการเป็นการขัดไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือความตกลงต่างๆ กับนานาประเทศ เช่น สนธิสัญญาปกป้องการลงทุนต่างๆ เป็นต้น และทำให้หลายโครงการดำเนินการต่อไม่ได้ เนื่องจากข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ เป็นเงื่อนไขในการให้กู้ยืมของสถาบันการเงินต่างๆ รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนจากองค์กรระหว่างประเทศ เช่น World Bank, ADB, OECD และ JICA เป็นต้น ซึ่งทำให้ธุรกิจไทยถูกจำกัดในแหล่งเงินทุน
- 1.5. การมีข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการจะเป็นการตัดสิทธิคู่สัญญาในการใช้สิทธิทางศาลในประเทศอื่นๆ ทั้งนี้ หากไม่มีการกำหนดเรื่องการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการจะทำให้คู่สัญญาอีกฝ่ายอาจเลือกที่จะฟ้องร้องหน่วยงานรัฐ ณ ศาลในประเทศใดๆ ก็ได้ที่รัฐบาลไทยมีทรัพย์สินอยู่หรือเขตอำนาจศาลประเทศนั้นครอบคลุมถึง ซึ่งการบังคับขึ้นศาลอย่างเดียวอาจไม่เหมาะสม กฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความไม่ว่าของไทยหรือต่างชาติอาจไม่เอื้ออำนวยให้การระงับข้อพิพาทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในบางกรณี เป็นต้นว่าข้อจำกัดทางภาษา การขาดความเชี่ยวชาญในธุรกิจเฉพาะ

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 แนวทางการดำเนินงานของภาครัฐจะอยู่บนพื้นฐานของแนวทางตามพันธกรณีและหลักมาตรฐานสากลด้านกลไกที่ใช้ในการระงับข้อพิพาท อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่าระบบอนุญาโตตุลาการทำให้เกิดความเสียหายต่อภาครัฐ วิธีการ

อนุญาตตุลาการไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาก ซึ่งควรเป็นการแก้ปัญหาคำพิพากษาใช้ระบบ ทั้งนี้ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2547 บังคับใช้กับสัญญาสัมปทาน หากแต่มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 มีผลบังคับใช้กับสัญญาทุกประเภท จึงควรพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสัญญาสัมปทานในช่วงที่มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลบังคับใช้ประกอบด้วย

- 2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2547 และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 ไม่ได้ห้ามการใช้กลไกอนุญาโตตุลาการ โดยหน่วยงานสามารถเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป ซึ่งเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2552 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาท ในสัญญาจ้างก่อสร้างงานโยธา โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ
- 2.3 ภาครัฐต้องวิเคราะห์สาเหตุที่แท้จริงของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้อนุญาโตตุลาการ โดยภาครัฐแพ้คดี เนื่องจากมีหลักฐานไม่ครบถ้วน ซึ่งจำเป็นต้องแก้ระบบการจัดการภายใน ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติ หากในการประมุขงานของภาครัฐใดไม่มีการกำหนดในสัญญาให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการแล้ว ภาคเอกชนอาจนำต้นทุนความเสี่ยงไปเป็นส่วนเพิ่ม (Premium) ในการเสนอราคาได้
- 2.4 ภาคเอกชนต้องการความชัดเจนด้านนโยบายของภาครัฐ โดยได้กล่าวถึงตัวอย่างของประเทศเวเนซุเอลา และบังคลาเทศ ที่มีข้อจำกัดในเรื่องอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคดีเกี่ยวกับโครงการขนาดเล็กจะเข้าสู่การพิจารณาของศาลในประเทศ และโดยส่วนใหญ่ภาครัฐจะเป็นผู้ชนะคดี ขณะที่คดีเกี่ยวกับโครงการขนาดใหญ่จะมีการพิจารณาในศาลต่างประเทศ
- 2.5 ภาครัฐควรให้ข้อมูลต่อสาธารณะ ตลอดจนนักลงทุนชาวไทยและต่างประเทศ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐว่า วิธีการอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทนี้ ไม่ได้เป็นข้อห้ามในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ และควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติในการขอยกเว้นให้ชัดเจน

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบความเห็นของที่ประชุมถึงข้อจำกัดการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเร่งรัดชี้แจงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจถึงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 ว่าไม่ได้เป็นข้อห้ามต่อหน่วยงานภาครัฐในการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาท
- 3.2 มอบหมายประธานผู้แทนการค้าไทยประมวลเรื่องการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาท และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

1. นโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ (กากถั่วเหลือง)

1.1 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ขอให้รัฐบาลเร่งประกาศนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ปี 2553 เนื่องจากนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ปี 2552 จะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2552 เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการซึ่งกากถั่วเหลืองที่ใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ ไทยสามารถผลิตได้ปีละประมาณ 3 แสนตัน และต้องนำเข้าอีกปีละ 2 ล้านตัน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ โดยส่วนใหญ่ไทยนำเข้าจากประเทศบราซิล และอินเดีย

1.2 กระทรวงพาณิชย์ ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการกำกับดูแลวัตถุดิบอาหารสัตว์ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว ซึ่งจะต้องนำเสนอให้คณะกรรมการนโยบายอาหารเห็นชอบ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยยังไม่ได้ข้อสรุปในเรื่องของอากรนำเข้า ทั้งนี้ ในช่วงระยะเวลาที่ยังไม่มีประกาศกรมศุลกากรลด/ยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ตามนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ปี 2553 จะเก็บภาษีนำเข้าในอัตราเดิมที่ร้อยละ 10 โดยสามารถขอคืนภาษีได้ เมื่อมีการประกาศกำหนดอัตราอากรใหม่

1.3 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

การเรียกเก็บอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 10 จะเป็นภาระต้นทุนที่สูงสำหรับผู้ประกอบการ แม้ว่าจะสามารถขอคืนภาษีได้ในภายหลัง หากแต่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการขอคืนภาษี จึงควรเร่งรัดการออกประกาศนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ปี 2553 เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ

1.4 มติที่ประชุม

เห็นควรให้กระทรวงพาณิชย์เร่งรัดหาข้อสรุปอัตราอากรขาเข้ากากถั่วเหลือง และเสนอนโยบายและและมาตรการนำเข้ากากถั่วเหลืองปี 2553 ต่อคณะรัฐมนตรี ก่อนการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งต่อไปในวันที่ 23 ธันวาคม 2552

เลิกประชุมเวลา 12.15 น.

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

